

l'aveudebenicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 4 DE JUNY DE 2004 • NÚM. 436 • ANY X • 0.75 EUROS

AIKI DOJO: Èxit total a Castelló amb sis campions provincials del Tatami de Benicarló

Obrin la seu del Centre d'Estudis del Maestrat per mostrar la casa rural cadufera

PSOE i BLOC
li marquen a Mundo
el Planning de Treball

436

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

L'Ajuntament no pot tractar als nostres avis de qualsevol manera. Exigim inversions al Geriàtric

EL TEMA

El personal del Centre Geriàtric denuncia la precarietat de mitjans amb la que treballa

PATRIMONI

Mostren una casa rural benicarlanda dins les jornades culturals del mes de maig. La resta de l'any, tancada

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

URBANISME

L'associació de propietaris de les tres partides del litoral nord de Benicarló es reuneix amb representants de la Comissió de Peticions de la Unió Europea

Això no pot passar

Que els treballadors de l'Organisme Autònom de Benestar Social, depenent -recordem-ho- de l'Ajuntament hagen denunciat les greus problemàtiques que pateixen per treballar sota mínims hauria de provocar que a les nostres autoritats els caigués la cara de vergonya. Al menys a nosaltres se'ns hi posa de pensar que els nostres avis no estan rebent el tracte adequat precisament en uns moments de la seua vida que és quan més ho necessiten.

La manca de personal provoca que qui acaba patint les conseqüències siguin els treballadors i els avis en primera instància i provoca l'alarma

entre els familiars dels interns. Com hem vist massa vegades, la manca de personal fa que s'haja d'alçar als iaïos quan quasi és de nit, a no poder atendre'ls adequadament quan s'ajunten vàries necessitats i a prendre mesures dràstiques i sovint perilloses.

Com sempre que es denuncien aquestes coses la resposta de les autoritats és enfadar-se per haver-se fet públiques les deficiències, però mai admeten la seua culpa. Les autoritats haurien de reflexionar quan el que es reclamen son tres auxiliars i un ATS. Els nostres avis es mereixen això i molt més.

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: torradeta amb un bon rajolí d'oli verge de les nostres comarques, per a Xavi Burriel. Li la donaríem sempre per la seua genialitat, però aquesta setmana s'ha lluit una vegada més amb allò de "queda inundada aquesta obra". Reflexa d'una manera més que clara "el bon quefer" del nostre estimat alcalde. La imaginació al poder.

PANISSOLA rasposa i que se'ls enganxe per tot arreu, al regidor Pac, extensiva al seu partit, per voler enganyar la ciutadania indicant que la partida de diners que l'oposició dia que era per a la compra de terrenys d'una nova escola (que no li van aprovar en el passat ple), ho era per als terrenys de la depuradora. I damunt s'encaparrava en voler portar la contrària ... fins que li van fer llegir l'acta del passat ple i ... S'enganxa primer a un mentider que a un coix.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Els treballadors del geriàtric demanen més personal

El personal sanitari del centre geriàtric de Benicarló han expressat públicament el seu malestar davant la precarietat de les seves condicions laborals. Asseguren que el problema "ve des de lluny" i que s'ha aguditzat davant la falta d'atenció per part de l'ajuntament a les demandes realitzades pel personal.

En aquest sentit, asseguren que encara no han rebut cap resposta en relació amb un escrit presentat en el consistori en el qual es reflectien diversos punts d'índole laboral, professional i estructural, que el personal del geriàtric considerava "prioritaris" per al correcte funcionament del centre.

La falta de personal és el problema més apressant actualment en el centre ja que només es disposa de catorze auxiliars a jornada completa i un a mitja jornada per a 64 residents, 47 dels quals necessiten assistència "completa i constant".

A més, van mantenir que, en ocasions, pot haver fins i tot dues auxiliars en torns de vacances que no se substitueixen, accentuant així el dèficit de plantilla de forma permanent.

D'aquesta manera, segons la secretària del comitè d'empresa del centre geriàtric, Lorena Samper, els resulta "completament impossible atendre adequadament als residents tenint en compte que una part important d'ells necessita d'atencions específiques per les seves dificultats de mobilitat". Així doncs, consideren que la qualitat en l'atenció als residents només es pot aconseguir mitjançant l'augment del personal en, com a mínim, tres auxiliars d'infermeria i un ATS.

D'altra banda, demanen un diplo-

El personal del Centre Geriàtric de Benicarló fent palesa la seua queixa

mat en Infermeria, ja que hi ha sis hores al dia en el qual aquest servei queda al descobert i es veuen obligats a recórrer al centre de salut.

Amb les actuals condicions laborals el personal diu estar "desbordat" en les tasques diàries, havent assumir "massa responsabilitats" que acaben provocant lesions per sobrecàrrega física. Aquesta situació, segons diuen, és clarament demostrable amb les vuit baixes que s'han arribat a acumular en certes ocasions a conseqüència de lesions en els múscles i en l'esquena. "Treballem amb faixes ortopèdiques però això no ens salva", va explicar Mª Teresa Rallo. Per aquesta raó, asseguren que s'està convertint en habitual que molta gent inscrita en la borsa de treball renunciï quan és necessari cobrir baixes.

D'altra banda, el personal manté que la situació actual dels residents no es correspon amb la valoració inicial que es va fer d'aquests, ja que moltes de les persones que en el seu moment van ser catalogades com "autònomes"

són actualment amb caràcter general "assistides".

Des del consistori, s'aferran, precisament al compliment de la ràtio sense tenir en compte aquest factor, pel que els treballadors reivindiquen que la valoració sigui periòdica. Asseguren que la situació actual perjudica "greument" als residents ja que la falta de personal impedeix, entre altres coses, els canvis posturals o de roba, amb la suficient freqüència.

Segons Rosa Mª Sorlí, en moltes ocasions es veuen obligats a "arxivar" als residents davant del televisor.

Resposta del PP

Per un altre costat, la regidora de benestar social de l'ajuntament de Benicarló, Ana Maria Febrer, es mostra disposada a estudiar un possible augment de personal en el centre geriàtric si es demostra necessari. Aquesta era l'afirmació que feia l'edil després de les crítiques abocades pels empleats de la residència de la tercera edat de Benicarló. Malgrat tot, Febrer

“S’arxiva als assistits”

remarcava que en cap moment ningú s’ha posat en contacte amb ella per a sol·licitar-li cap reunió, per la qual cosa es mostrava molesta pel fet que s’hagués criticat la passivitat del consistori.

Quant a les queixes del personal del geriàtric, assegura Febrer que s’ha trobat amb els pressupostos d’aquesta àrea ja elaborats encara que insistia que en ells es contemplen les reivindicacions efectuades sobre la necessitat de contar amb un auxiliar d’infermeria i un infermer, així com dos auxiliars més en el torn de nit i un animador sociocultural a mitja jornada.

La delegada de Benestar Social explicava que la seva antecessora Maria Josep Arayo havia sol·licitat a la Conselleria un increment de personal, però “se li va

dir que el personal de la residència està per sobre de la ràtio personal-usuaris que marca la legislació vigent”. Malgrat tot, reconeixia la regidora que “estem d’acord que la legislació ha quedat obsoleta i que si fa falta més personal, s’estudiarà”.

No obstant això, comentava que si actualment hi ha més residents assistits dels quals queda reflectit en els documents podria ser perquè a causa de la important llista d’espera que hi havia a Benicarló es va decidir donar entrada a aquests ciutadans encara que no fossin autònoms.

Quant al conveni únic que reclama el personal del geriàtric, assegurava Febrer que aquest és l’objectiu que es persegueix dins de l’Organisme Autònom de Centres Socials especialitzats i que per

això es negociarà pròximament amb el comitè.

Una altra de les reivindicacions de les treballadores del geriàtric era la necessitat de modernitzar les instal·lacions del centre, al que Febrer va contestar que el seu projecte de reforma i ampliació es troba actualment en la Conselleria. Malgrat tot, l’execució d’aquest projecte depèn de l’arribada d’una subvenció de la Generalitat Valenciana (PP) de 300.000 euros, una ajuda que l’any passat ja es va sol·licitar i que va rebre el silenci per resposta.

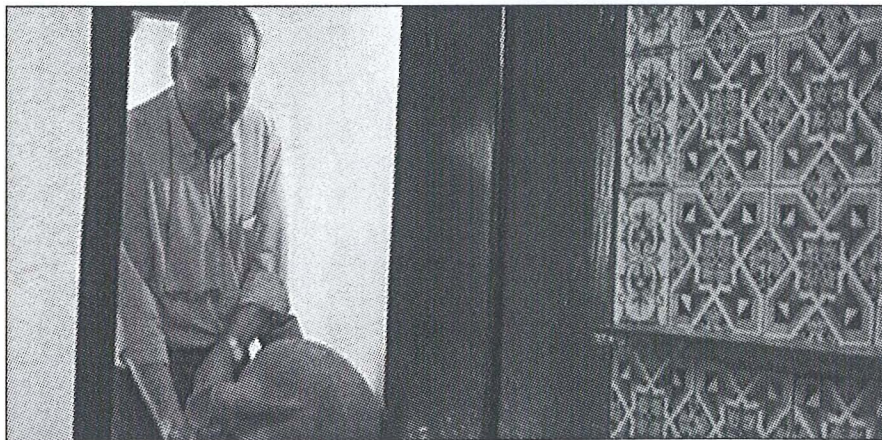
De totes maneres, assegurava la regidora que en el cas de no obtenir-la s’actuarà en conseqüència i es prioritzarà sobre la base dels fons que té actualment l’Organisme.

La casa del llaurador

TEXT: noemíoms

Conèixer la casa típica del llaurador benicarló els segles XVIII- XIX i fins i tot els principis del segle XX era l’objectiu de la visita guiada que es va realitzar diumenge al migdia en el marc de les visites del Benicarló i tu.

La visita estava guiada pel cronista oficial de Benicarló, Vicent Meseguer qui va explicar els trets fonamentals de les cases. Unes edificacions que a nivell de fatxada es distingeixen per que el primer pis es troba a 4 metres d’alçada, amb una porta molt ampla per poder entrar el carro, el balconet al costat i dalt la porta una finestreta perquè entre la llum i la ventilació. Però els trets diferenciadors també s’hi troben a l’interior on hi havia una zona reservada per la producció de vi i un estret passadís que conduïa habi-

tualment des de la cuina fins el balcó.

La casa visitada es troba al carrer Santa Càndida, 11, és propietat de l’ajuntament i actualment fa de seu del centre d’estudis del Maestrat. No obstant, és fàcil trobar aquest tipus d’edificacions pels carrers del casc antic que envolten l’església de Sant Bartomeu.

La Veu opina

Cases com la seu del CEM haurien d’estar rehabilitades i obertes regularment per a que menuts, turistes i grans es consciencien del nostre passat i etnologia. Aquest patrimoni local és molt més ric que tot el que pugen posar “amb calçador” al Convent de Sant Francesc.

F. Fernán Gómez, converses

ENRIQUE BRASÓ. Conversaciones con Fernando Fernán Gómez. Ed. Espasa. Madrid. Madrid. 2002. 302 pàgs. 36 euros.

Enrique Brasó, guionista, director i realitzador de TVE, és l'autor d'aquesta extensa entrevista amb Fernando Fernán Gómez, on es repassa de manera exhaustiva tota la carrera cinematogràfica del conegut actor.

Aquest tipus de llibre té dos il·lustres precedents, *El cine según Hitchcock* de François Truffaut i *Conversaciones con Billy Wilder* de Cameron Crowe, llibres que com aquest van adreçats a un públic cinèfil interessat en conèixer en profunditat l'obra d'un director o com en aquest cas d'un

home que ha tocat totes les tecles del món del cine; actor, productor, guionista i director.

Fernando Fernán Gómez és fill d'una família d'actors i des de ben menut va estar lligat al món de l'espectacle, el llibre comença parlant de les pel·lícules dels anys 30 que ell veia quan era xiquet i recorda directors com Florián Rey i Benito Perojo, després continua amb els anys 40 on ell ja és protagonista, ja que el seu debut té lloc l'any 1943 amb una pel·lícula titulada "Cristina Guzmán", d'aquests anys destaca la tasca de directors com José Luis Sáenz de Heredia, Carlos Serrano de Osma i Edgard Neville i tres pel·lícules que el consagren com a actor "Botón de ancla", "La mies es mucha" i "Balarrasa".

Després vindran els anys 50 on apareix amb força la parella Bardem- Berlanga, amb "Esa pareja feliz" que ell protagonitzarà, ens anirà contant les famoses "Conversaciones en Salamanca", els problemes amb la

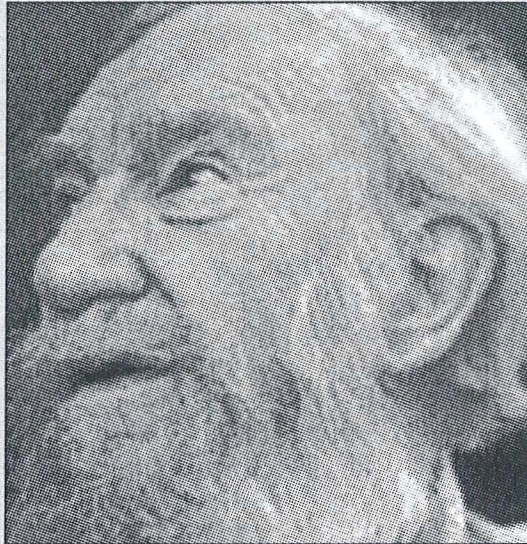
censura, i amb els productors, les dos primeres pel·lícules amb un cert interès que ell dirigeix, "La vida por delante" i "La vida alrededor", i destaca com a pel·lícules més importants de la dècada "Calle Mayor" de Bardem i "Bienvenido Mr. Marshall" de Berlanga, així com "El pisito" i "El cochecito" de Marco Ferreri.

Els anys 60 li suposen uns anys de decadència com a actor, els directors de l'anomenat "nuevo cine español" no el criden i no fa cap pel·lícula de prestigi, tot i que com a director roda dos pel·lícules molt interessants "El mundo sigue" i "El extraño viaje".

Un any decisiu per a la seua carrera és 1973, aquest any roda amb Carlos Saura, "Ana y los lobos", amb Josefina Molina, "Vera, un cuento cruel" i amb Víctor Erice, "El espíritu de la colmena", i a partir d'ací és convertirà en l'actor, segurament, més important del cine espanyol, protagonitzant algunes de les pel·lícules més destacades de final de segle, dirigit per directors com Fernando Trueba, José Luis Cuerda, Imanol Uribe, José Luis Garci, Gonzalo Suárez o Manuel Gutiérrez Aragón, les vicissituds dels rodatges amb tots ells, conformen la part final del llibre.

Conversaciones con Fernando Fernán Gómez és un extraordinari document de la història del cinema espanyol narrat per un testimoni d'excepció, ja que des de fa més de seixanta anys, l'ha viscut com a protagonista.

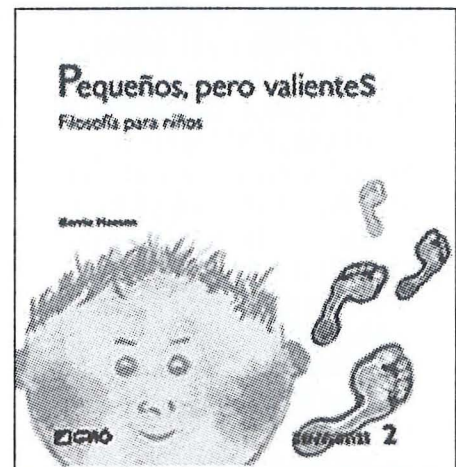
Josep Manuel San Abdón

Filosofia per a xiquets

Pequños pero valientes és una col·lecció d'històries que estimula els nens a reflexionar sobre preguntes fonamentals de la vida. Als personatges de les històries de *Pequeños pero valientes* els fascina pensar diferent, classificar coses, descobrir paraules i jugar amb el llenguatge. Quasi sense adonar-se'n, el lector, ja sigui un nen o un adult, acaba submergit

en el seu propi pensament, un món de reflexions sorprenents: Amb quina rapidesa es pensa? Ja fa molts anys que Berrie Heesen treballa en la teoria i la pràctica de filosofar amb nens i nenes amb un estil propi i original. Les històries de Berrie no són només per llegir a l'escola, sinó que també poden llegir-se a casa, com si fossin contes.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 435

TEXT: el lector

SNo es pot dir que la mesura i la regularitat siguem els pilars sobre els que s'aixeca aquesta publicació. Més aviat al contrari. Fa no sé quantes setmanes que no treiem informació del Pövet i, de sobte, allà va, dues pàgines i una portada profusament il·lustrades dedicades totes elles a l'ascens d'aquest equip a la divisió més alta del futbol sala estatal. Si comparem aquest esdeveniment amb l'ascens de l'equip de futbol, el desplegament informatiu es revela totalment insuficient, encara que l'estil i el to de la redacció d'aquesta notícia estan més prop d'una epopeia grega que d'un esport, cosa que no va massa amb allò que els lectors esperem del seu setmanari. Almenys se n'han recordat i li han dedicat un bon espai a la seua revista, perquè la notícia s'ho mereixia. Una altra cosa és allò que puga pensar jo de l'esdeveniment, que per suposat me'n guardaré molt i molt d'explicar, perquè potser ja vaja una mica en contra de tothom. Les fotos són impagables. Per un costat ens trobem un bon grapat de gent lluint banderes, bufandes, samarretes, mocadors al cap i unes estranyes coses allargades. Gent gran i gent jove enfervorits per l'ascens de l'equip, cantant cançons al·lusives als fets. En resum, una passió i una celebració que no es recordava des de l'ascens del CD Benicarló a la tercera divisió l'any 1971, amb els jugadors a dalt de l'autocar amb la bandera del club, els carrers plens de gent i la banda de cornetes, tabals i majorettes de la Salle al davant. Només el temps dirà si estem davant d'un projecte sòlid o només tenim la façana. No vull deixar aquest comentari sense fer un merescut esment a dues de les

fotografies que apareixen a la crònica. Per un costat, la samarreta amb el seu nom que li han regalat al president de la diputació, a l'hora que presumpte nosequè, i l'altra on tots els polítics veuen fets realitats el seus somnis: sortir a la foto, perquè no hi ha cosa que els agrade més als polítics que sortir a la foto com a més vegades millor. Quants gols ha marcat Mundo? Quantes passades ha fet Marzal? Se n'ha parat moltes Gual? Tant se val. La foto.

Ja sé que em repeteixo, però després d'empassar-me una crònica tan èpica com la de futbol-sala, he arribat a l'oasi de la secció de San Abdón. M'he relaxat gaudint dels seus atinats comentaris i vivències, i he agafat forces per continuar la meua passejada per **La Veu**.

He llegit la duríssima nota de premsa del Psoe local. Potser siga la vegada que més directament han atacat l'equip de govern, i de quina manera. Si tot allò que es diu és cert, potser algú s'hauria de plantejar deixar-se la política i anar-se'n cap a casa. Però està vist i demostrat que totes aquestes coses no afecten els nostres polítics, ans al contrari, els donen forces per seguir més enllà. Al cap i a la fi, tenen el recolzament de la major parts dels ciutadans.

Arribo a les pàgines centrals. De la seua lectura he tret, bàsicament, un parell de conclusions. Per un costat, veig que aquesta setmana han treballat poc, perquè ja em dirà vosté què pinta a la seua revista una cosa que fan a Morella quan tothom sap que no arriben més enllà de la Tossa. Per un altre costat, s'ha confirmat la mena de personatges que són eixos del futbol. Deixant de banda que mengen amb les mans i que l'ampolla de vi es troba enmig dels dos (a vore qui en beu més), el lector més observador se n'ado-

narà que, mentre ells omplen el pap, els altres encara no han començat a menjar. Tampoc no van sobrats d'urbanitat. Per tancar l'assumpte, senyora Garcia, què els importa als seus lectors si se n'han anat de sopar? Què és això, el pronto? El quemedices?

Encara que he agafat la idea general, no he acabat d'entendre bé el funcionament de les dessaladores perquè la física ni la química han estat mai el meu fort. Com sempre, la Generalitat donant la nota fàcil i grollera ama això d'"Agua y Progreso". Ja no saben què inventar-se.

Han canviat el so de l'auditori. Es veu que és la llet. Molt bé. Flos diu que volen fer treballar "amb premura" a conselleria per licitar el nou auditori. Més valdria que concentraren els esforços per tal d'aconseguir el nou col·legi, necessitat molt més urgent que un auditori nou per tal de fer les presentacions falleres.

No m'estranya el títol de la xerrada de Gozalbo al Fòrum eixe que ningú encara no ha explicat en què consisteix. Tenint en compte on es va "formar periodísticament" el xicot, no en ha d'estranyar res. Per cert, hi participa algú més del nostre poble?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Tant la col·laboració de San Abdón com la notícia del nou equip de so de l'auditori apareixen sota el nom "llibres".

Al sumari diu que a la pàgina cinc hi ha una notícia que, en realitat està a la dotze. A la pàgina onze, a la part de baix llegim: "La Veu de Benicarló amb l'esport local". Deu ser la primera part de còmic.

El litoral de Benicarló a Europa

La junta directiva de l'associació de propietaris de les partides Riu, Surrac i Aiguaoliva es va reunir ara fa uns dies a València amb una delegació del Comitè de Peticions de la Unió Europea.

L'oficina de peticions justifica aquesta decisió en un únic punt "públic manifestat en suport a les queixes plantejades", per això el cap de la comissió encarregada, David Lowe va assegurar que la visita de la delegació és la continuació "d'una sèrie de discussions i debats que s'han portat a terme en el si de la Comissió de Peticions de la Unió Europea.

Algunes de les trobades més destacades de la seva agenda han estat amb el Síndic de Greuges, Bernardo del Roser, diversos experts legals de la Universitat d'Alacant, les autoritats representants de la Generalitat Valenciana, Conselleria de Territori, a més del

Cònsol Honorari d'Alemanya i el Cònsol britànic.

L'interès de Brussel·les radica en "comprovar si els paràmetres de la normativa condueixen a l'expropiació de la propietat privada amb el propòsit del desenvolupament urbà del que" asseguren, "és abusi".

L'associació de propietaris del litoral nord de Benicarló pretenia amb aquesta reunió no només donar suport a les reivindicacions sobre la LRAU, com integrants de la Plataforma Valenciana sinó que es buscava explicar als components de la delegació europea la greu situació de la costa nord de Benicarló. En aquest sentit, se'ls va facilitar la "Memòria de situació de la Costa Nord", un complet document, elaborat per l'associació i el seu gabinet jurídic, que inclou una anàlisi jurídica, tècnic-ambiental i gràfic de tota la costa nord.

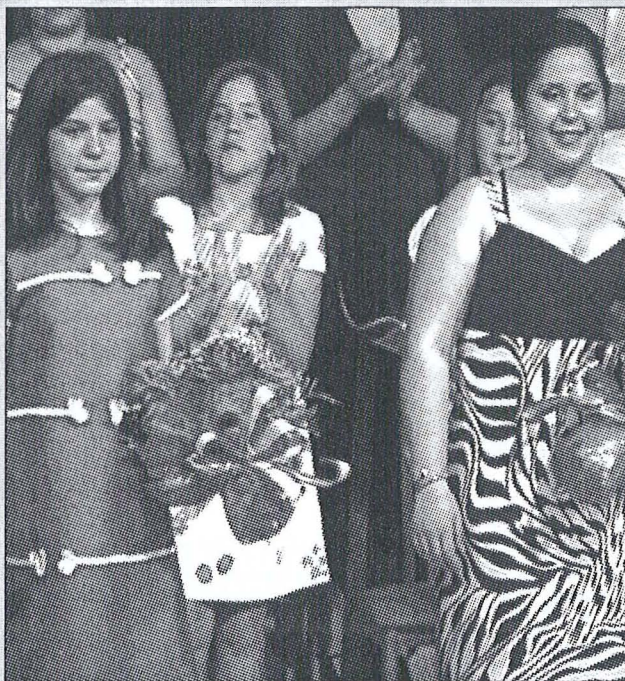
El president d'aquesta Associació, Manuel Roca afirmava: "hem de dirigir-nos nosaltres mateixos davant les institucions europees per a reivindicar el que considerem una actuació imprescindible, ja que des de les autoritats locals no s'està movent fitxa per a reivindicar aquesta situació". Roca recorda que "aquesta documentació es va lliurar fa un any al Director General de Costes i Ports, Juan Ferrer i està dormint el somni dels justos en qualsevol calaix de la conselleria". Segons avançava la plataforma veïnal, hi ha la possibilitat que un equip de tècnics de la Unió Europea vingui en uns mesos a Benicarló, per a comprovar "in situ" la situació d'aquesta costa i "analitzar com s'ha arribat a aquesta situació davant la passivitat de l'administració".

Escollides les falleres majors

Alicia Fuster i Noelia Bayarri van ser nomenades noves representants falleres de Benicarló per al 2005. L'elecció es va celebrar mitjançant vot secret per part dels membres de la junta local fallera, presidents de falles, cort d'honor del 2005, alcalde i regidor de falles. L'acte va tindre lloc diumenge passat.

Al càrrec es presentaven cinc candidates per a ser fallera infantil i cinc més per ser fallera major.

En el cas de les falleres infantils les aspirants van ser la representant del Campanar, Alicia Fuster, la de la Carrasca, Raquel Peraire, la de l'Embut Alma Martínez, del Grill Patricia Comí i de la Paperina Andrea Messeguer. En aquest cas la candidata del Campanar va ser la que es va endur el gat a l'aigua. Per al càrrec de fallera major optaven del Campanar Lara Moliner, dels conquistaors Noelia Bayarri, per la Carrasca Vanessa Bourreau, pel Mercat Vell Sonia Febrer i per la Paperina Anna Sancho. L'escollida en aquest cas va ser Noelia Bayarri.

La Unió reclama solucions al problema de la 'pinyolà'

La UNIÓ-COAG denuncia que la Conselleria d'Agricultura torna a sofrir amnèsia en la problemàtica de la pinyolà, com ja ha ocorregut en anys anteriors, després d'una breu i efímera etapa dialogant forçada per les accions de protesta d'aquesta organització. Després de la concentració del passat 22 de març en la qual els apicultors de la UNIÓ-COAG van exigir solucions definitives a la pinyolà, es va aconseguir reobrir el diàleg amb la Conselleria d'Agricultura.

En aquest sentit, es va celebrar una primera i única reunió el passat 14 d'abril, on es va acordar la creació d'una taula de treball que fins la data ni s'ha creat ni s'han iniciat els contactes per a la seva creació. Per altra banda, UNIÓ-COAG critica a més que la Conselleria d'Agricultura degui encara als apicultores prop de 12 milions d'euros, corresponents a les indemnitzacions corresponents als anys 2003 i 2004. La UNIÓ-COAG informa que el Decret 29/2004 de la pinyolà acaba de finalitzar el seu període d'aplicació i amb ell la prohibició d'instal·lar ruscs a menys de cinc kilòmetres de cítrics en floració. De les dades facilitades per la Conselleria d'Agricultura, en les taules de seguiment i control del Decret 29/2004, s'ha pogut comprovar que per quart any consecutiu el model de normativa proposat per Conselleria ha suposat un fracàs i demostra la seva incapacitat i invalidesa per a solucio-

nar aquest assumpte.

Antoni Picot, responsable del sector apícola de la UNIÓ-COAG, afirma que "no només no té una justificació científica sòlida, amb una disposició addicional inaplicable, sinó que a més els seus assentaments autoritzats són utòpics i inviàbles i segueix permetent els tractaments en plena floració". Picot assegura que "els apicultors valencians estan tenint un inici de campanya apícola desastrós amb una reducció de collita de mel de flor del taronger i romaní del 90% respecte a un any normal i a més s'han produït un considerable nombre de baixes superior al 30% dels ruscs a causa de les condicions climatològiques adverses dels primers mesos de l'any que han afavorit l'aparició de greus problemes sanitaris.

A tot això s'uneix el fet de mantenir la prohibició d'instal·lar ruscs a menys de cinc quilòmetres dels cítrics en floració per part de la Conselleria d'Agricultura, mitjançant el decret". El responsable del sector apícola de la UNIÓ-COAG assenyala que "el futur de la apicultura valenciana depèn de la producció de mel procedent del taronger i de seguir la dictadura imposada per la Conselleria d'Agricultura amb els decrets de la pinyolà, els pocs apicultores que quedin s'empararan en comunitats veïnes com Castella-la Manxa, on segur que seran millor acollits que en la seva pròpia terra".

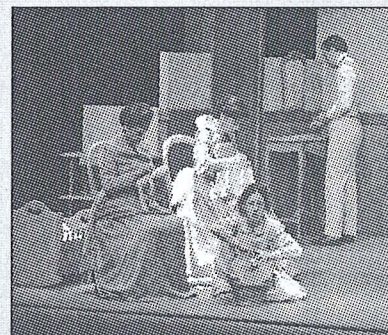
Més incorporacions al 3x3

Rudy Fernández i Josep Maria Guzman, jugadors del DKV Joventut, han confirmat avui la seua presència al VIII Torneig 3x3 al Carrer, que se celebrarà aquest cap de setmana a Benicarló. Rudy, MVP de la darrera Copa del Rei, està considerat com el nou Pau Gasol i aquest estiu acudirà als JJOO de Atenes amb la selecció espanyola.

Els dos joves jugadors arribaran en tren a Benicarló dissabte a las 11 del matí, on estaran fins a última hora de la tarda. La col·laboració de la Penya Verd-i-Negre de Benicarló ha estat decisiva en les negociacions.

À. Gozalbo - CB Benicarló

Anna Sullivan

El miracle d'Anna Sullivan es va representar divendres passat a l'auditori municipal. L'espectacle de Pavana Teatre ambientat en Anna Sullivan i el segle XIX va agradar als allí presents.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ SU
BARBERÀ, PERE B.
XAVIER BURRIEL, N.
CARLES LLUCH,
LLUCH, JOSEP V. TA
SEGARRA
Fotografies/ LLU
FERRER I GR

Fòrum d'immigració a Benicarló (3 i 4 de juny)

El projecte europeu Accord, impulsat per la Diputació castellonenca, ha preparat un Fòrum on debatre i analitzar totes les propostes que des de diverses òptiques puguin afavorir la integració social de l'immigrant.

El Fòrum, que es portarà a terme a Benicarló el 3 i 4 de juny, presentarà una investigació sobre els recursos que es dediquen a millorar la situació de dita col·lectiva en aspectes com l'educació, l'habitatge, la inserció laboral o la mediació intercultural.

En aquests moments, el nou per cent de la població castellonenca és d'origen estranger, segons dades obtingudes dels diferents padrons municipals. Això suposa que gairebé 50.000 habitants són treballadors immigrants, el que obliga a un gran esforç de diverses institucions i organitzacions socials per a intervenir sobre aquest col·lectiu vulnerable de persones.

Segons aquestes dades, un 40 per cent dels immigrants procedeixen de l'Europa de l'Est, el 24 per cent són d'origen magrebí i el

22 per cent de països de Llatinoamèrica. El vice-president de la Diputació castellonenca, Vicent Aparici, que al seu torn és responsable del Gabinet d'Integració Europea, ha dit "que és un intent de presentar les dades d'aquest exhaustiu estudi per a conèixer els recursos socials amb els quals s'afronta la integració dels immigrants en la nostra província".

Aparici ha compromès la participació de la conselleria de Benestar Social en aquestes jornades en les quals "s'analitzaran els problemes d'accés d'aquests col·lectius a l'ocupació i a la formació i la forma de millorar les seves condicions de vida en la nostra societat".

En les jornades, coordinades per la tècnica d'immigració del Projecte Europeu Accord, Cani Añó, intervindran professors de la Universitat Jaume I, representants d'ONG castellonenques, d'organitzacions d'immigrants i protagonistes d'experiències d'altres parts d'Espanya, com Tortosa, Barcelona, València, Múrcia i Madrid. En l'acte de pre-

sentació van estar presents el responsable del Gabinet d'Integració Europea de la Diputació castellonenca, Enrique Forcada i la directora tècnica del Projecte Accord, Marisa Calvet. Ambdós van destacar el caràcter pluridisciplinar de les actuacions sobre aquest col·lectiu.

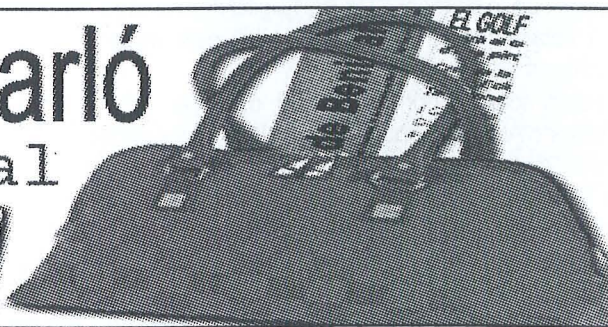
Segons ells, en el transcurs del projecte Accord, la meitat de les intervencions han estat dirigides a aquest col·lectiu d'immigrants, seguit de les dones amb doble discriminació i també de persones amb discapacitat i aturats/as majors de 44 anys.

En aquestes jornades de Benicarló es debatran aspectes com la necessitat d'impulsar programes municipals d'accés a l'habitatge, activitats dirigides a compensar a escolars d'origen estranger per a aconseguir que no es defasen respecte als seus companys d'aula o la necessitat, en la mesura del possible, de tutelar de forma personalitzada la inserció laboral d'aquest col·lectiu.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

SANNA ANGLÉS, JOSEP
AUSA, VICENT BORRÀS,
JOEMÍ OMS, EL MUSSOL,
RAMON PARÍS, OLGA
AUSA, TOLITO, GREGORIO
I EL SAMARUC
VISA GARCIA, VICENT
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Efecte ZP: Dessaladores SI, Trasvassament NO (i 3)

L'apropament de les eleccions europees del 13 de juny i les lluites internes del PP valencià han intensificat l'agressivitat del Consell de la Generalitat front l'anul·lació del trasvassament de l'Ebre (TE). El president Camps ha apel·lat al principi de solidaritat per demanar el TE. El dia 29 de maig passat es celebrà un acte de protesta a Madrid, encapçalat pels presidents Camps i Valcarcel amb una escassa afluència. Diversos sectors de la societat valenciana s'estan desmarcant de la posició del Consell. Els sindicats agraris -la Unió i l'AVA- i les cooperatives agrícoles no assistiren a l'acte de Madrid. Els Col·legis d'Advocats del País Valencià s'oposen a participar en la defensa jurídica dels afectats per la derogació del TE impulsada per la Generalitat. El degà dels advocats de València ha qualificat la postura de la Generalitat d'amoral i propera a la prevaricació per la utilització de diners públics per a interessos partidistes. Malauradament, la discussió amb arguments tècnics i científics està gairebé absent. Compararem el TE i l'alternativa socialista, especialment amb la dessalació, des d'un punt de vista, econòmic i d'impacte mediambiental.

El TE vol aportar 1050 Hm3 anuals de l'Ebre a les conques hidrogràfiques deficitàries segons els criteris del PHN; totes elles -Sud, Segura, Xúquer i Internes de Catalunya- ubicades a la zona mediterrània peninsular. El TE no es farà durant els mesos d'estiu i si el cabal del riu és inferior a 100 m3 per segon. La Directiva Europea Marc d'Aigües fixa el principi de recuperació íntegra dels costos de les infraestructures hidràuliques per part dels usuaris de l'aigua. L'Anàlisi Econòmica del PHN fixa un cost 0,34 €/m3 per a tots els usuaris, independentment de la distància. De fet, l'aigua de murcians, andalusos i catalans serà "subvencionada" pels usuaris de les comarques de Castelló.

Un estudi socioeconòmic de 2002, dirigit per Pedro Arrojo -professor d'Anàlisi Econòmica de la Universitat de Saragossa i Premi Goldman 2003, el Nòbel mediambiental- denuncia la falta de rigor pressupostari de l'anàlisi econòmica del TE. S'addueix que els costos reals duplicarien els presentats. El PHN fixa un termini de 50 anys per a amortitzar les infraestructures -període de repartiment de les despeses-, l'habitual per a grans obres com preses o canals, però inadequat per a instal·lacions com estacions de bombeig, el 22% de les inversions, on seria d'uns 20 anys. No estan comptats els costos de distribució de l'aigua des del canal als usuaris. L'aigua de l'Ebre té un alt contingut de sulfats que exigirà un tractament per a fer possible el seu ús urbà o agrícola que no està comptat. El TE té 1064 km de canal a cel obert, llits naturals i embassaments, sotmesos a intensos processos d'evaporació. Els càlculs més optimistes fixen les pèrdues en un 15 per

cent, uns 160 Hm3. Segons Arrojo el cost real de l'aigua trasvasada seria de 0,73 €/m3 de mitjana, 0,2 €/m3 per a Castelló i 1,52 €/m3 per a Almeria. Un estudi comparatiu de l'actual Ministeri de Medi Ambient entre les mesures urgents del PSOE i el TE fixa en 650 Hm3/anys les aportacions realistes de l'Ebre i no 1050 Hm3 per les pèrdues, i que el cost seria de 0,9 €/m3 i no els 0,34 €/m3.

El cost de l'aigua dessalada està actualment al voltant de 0,4 €/m3 i baixarà els proper anys per sota dels 0,3 €/m3. La dessalació és una tecnologia en contínua evolució, a diferència de les obres públiques o el bombeig que són tecnologies ja prou madures amb escàs marge de millora. Recentment, el govern central ha licitat 7 plantes dessaladores per a la conca del Segura que obtindran 141 Hm3 d'aigua dessalada a un preu de 0,15 a 1 €/m3 segons l'ús de l'aigua.

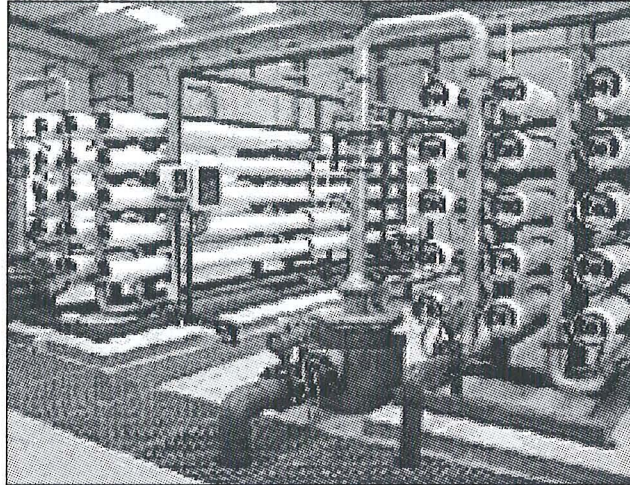
El Centre de Recursos y Consumos Energéticos (Circe) realitzà un estudi comparatiu fent un Anàlisi del Cicle de Vida

(ACV) de la dessalació i el TE amb data de juliol de 2003. L'ACV és una metodologia internacionalment acceptada per a l'avaluació de les càrregues i impactes ambientals associats a l'elaboració d'un producte o procés tenint en compte totes les seves etapes (construcció, funcionament i desballestament). Consideren les emissions de CO2 i consum de recursos. Les conclusions són que les càrregues ambientals són del mateix ordre.

Com a impactes del TE tenim les repercussions de les extraccions d'aigua al Delta, l'alteració de diversos indrets valuosos per on passa el canal o les invasions del musclo zebra dut per l'aigua de l'Ebre. Quant al consum elèctric i emissions de CO2, cal considerar que l'aigua trasvasada és elevada més de 1000 metres durant el seu recorregut. De fet, més enllà d'Alacant, ja té un consum elèctric i unes emissions de CO2 són majors que l'aigua dessalada. Els impactes de la dessalació són les emissions de CO2, el de les salmorres alliberades sobre els fons marins -menors que les dels emissors marins d'aigües residuals- i l'agressió paisatgística de les instal·lacions.

Dos dels grups ecologistes més importants, Greenpeace i Ecologistes en Acció, han fet una valoració de les mesures alternatives al TE. Per una banda valoren positivament l'abandonament del TE, però consideren que, amb elles, no hi ha un canvi real de model de gestió de l'aigua. Es segueix aportant el mateix volum d'aigua per uns usos que no es justifiquen. Es continua basant la gestió en l'oferta d'aigua - ara dessalació, abans TE- i no en el control de la demanda. Aquest enfocament no limitarà el creixement de les necessitats d'aigua en un futur proper.

Pere Bausà

L'oposició reclama fets al PP

Ple marcat per les contínues picabaralles i la tensió entre els tres grups polítics especialment entre l'oposició i l'equip de govern en la sessió ordinària celebrada dijous passat a l'ajuntament de Benicarló.

El primer dels desacords va arribar només començar el ple, amb el segon punt de l'ordre del dia. El dictamen feia referència a l'aprovació del projecte d'urbanització del PAI Ciutat Senior de Sant Gregori. En aquest cas, el punt es va aprovar gràcies als vots del Partit Popular i del PSOE.

Precisament segons explicava el regidor d'urbanisme, José Antonio Redorat, "el projecte compleix tots els aspectes que requereix qualsevol urbanització com es el cas de les connexions viàries i de clavegueram i remarcava que, a més, s'inclou la canalització de la sèquia de la Sotà en un tram fins arribar a la via, així com el pas per baix la via". D'altra banda, el regidor socialista José Sánchez tot i donar suport a la votació remarcava la necessitat de fer un altre centre de Dia per la gent gran que no tinga els recursos suficients com per instal·lar-se en un centre com el de la Ciutat Sènior, donat que "una cosa no lleva l'altra". A més, recordava que el grup municipal socialista va prioritzar des d'un principi aquesta necessitat a d'altres projectes que s'han concretat des de l'equip de govern. A l'altre extrem s'hi trobava el

regidor del Bloc Sergi Pitarch qui en nom del seu grup argumentava el desacord en el projecte, una posició que no ha variat des del principi per considerar que es tracta d'un projecte "xapusser" que no dona solucions a la zona

Al Ple durant la discussió

ni en accessos, canalitzacions, ni en aspectes d'inundabilitat.

En l'ordre del dia també figurava una modificació pressupostària de suplement de crèdit i crèdit extraordinari adreçada a l'adquisició dels terrenys de la depuradora. El punt va provocar certa controvèrsia donat que la quantitat estipulada per la compra dels terrenys era la mateixa que en l'anterior Ple es va presentar per comprar presumiblement els terrenys de la nova escola i que ni Bloc ni PSOE van aprovar. En aquest punt, el regidor del Bloc, Juan Lores va acusar de mentider a l'edil d'hisenda Francisco Pac i li va demanar la dimissió, quelcom que Pac va descartar.

D'altra banda, PSOE i Bloc van presentar una moció conjunta on s'instava l'Alcalde de Benicarló a

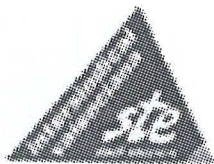
que concertés a partir d'ara reunions de treball amb les diverses direccions generals i/o conselleries per conèixer la situació actual i l'evolució pròxima de temes com ara la canalització del Barranquet, els accessos al centre comercial,

la nacional 340, la carretera de Càlig, el polígon industrial, la regeneració de la costa nord, els trens regionals o el mediambient entre molts d'altres.

L'objectiu no era d'altre que el posar punt i final a la situació de "paràlisi de temes prioritaris per Benicarló, l'arbitrarietat en algunes decisions i la inoperància en la gestió dels serveis públics" segons explicaven els dos grups.

La moció va aixecar suspicàcies sobre la possibilitat d'un pròxima moció de censura presentada per socialistes i nacionalistes, una situació que no va voler alimentar el portaveu del PSOE, Enric Escuder, advertint a l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo, que de signar-se un pacte entre PSOE i Bloc ell seria "el primer en assabentar-se a la junta de portaveus".

El Ple també va servir per donar llum verd a l'aprovació inicial de l'expedient per la contractació d'una operació de préstec, així com per aprovar l'ordenança municipal per l'establiment de les condicions urbanístiques d'accessibilitat i entorn dels edificis en relació amb la intervenció del servei d'extinció d'incendis.

Taula redona
SINDICALISME I LLENGUA
intervindran
USTEC-STEC, STEI-I, STEPV-IV

**INAUGURACIÓ DE LA SEU DE LA
FEDERACIÓ STPV-IV**
BENICARLÓ (MAESTRAT-PORTS)

Dijous, 10 de juny de 2004 - 19:30h-20:30, plaça de l'Ajuntament, 3 BENICARLÓ

Aparentar

La Guillotina

TEXT: robespierre

Certament, cal, una altra vegada, aplaudir la màgia del còmic de Xavier Burriel. L'ha tornat a encertar de ple. El panxacontent, més panxacontent dels panxacontents ha tornat a donar els seu vist-i-plau a una altra potineria. I tal com podem imaginar de la imatge del còmic passat, segurament no tardarem gens - passat l'estiu amb la gota freda- a veure al nostre panxacontent, acompanyat dels seu acòlits, "inundant" una altra obra.

I ací no passa res. Ningú tindrà la gosadia de ficar-li la cara roja a aquest personatge tant nefast per a les nostres infraestructures?

El problema del nostre alcalde, millor dit, de tots nosaltres que el patim, és molt simple, l'única expectativa que té, és veure passar el temps; cada dia que passa és un dia menys per a suar, i mentre el pap, la butxaca i la jubilació estiguen assegurades, no cal moure's, no siga cas que a la propera, o no surta a la foto, o s'haja espatllat la càmera.

Perquè, parlant de fotos, qui bé els va quedar l'encaixada de mans als regidors d'urbanisme d'ací i d'allà, per a solucionar el problema de la ratlla del terme. Ah, però només del molló (que en el record de Mundo estiga) cap a la general. La resta, del molló cap a la platja, ja contractaran un servei de barquetes que passe el personal d'una banda del bassal a l'altra. Segurament, i no és per donar idees, com el bassal està en zona pública, no tardaran en pensar com fer-lo rendible. Ja veuran igual se'ls ocorre de traure-ho a licitació i fer alguns dinerets.

De tota manera els veïns que se facen fotre. Si se'ls inundada la casa ja demanaran quartos a la seua assegurança, o esperar que ho declaren zona catastròfica, i cobraran (si cobren), al cap d'uns quants anys, o igual els ofereixen un crèdit tou (que hauran de tornar, no pensen que regalen res), o simplement, que protesten "al maestro armero". I això, que el problema no l'han generat els veïns!

Què haurem de veure alguna desgràcia perquè aquesta colla d'incompetents faça alguna cosa amb seny? O com sempre també, després, les responsabilitats, "al maestro armero"?

La gent n'estem cansats de protestar i el que volem, son coses molt simples, que se facen les coses bé i ens solucionen els nostres problemes quotidians, i no que ens generen més. I si la fauna política que fa temps ens governa són uns irresponsables incompetents, que l'oposició els fique de patetes al carrer i se'n faça càrrec de la situació.

Encara què, vist el que hem vist fins ara, ho tenim cru. Penso què hauria d'haver un terratrèmol per a que la situació canviés. Amb un PSOE dormint la mona, esperant la caiguda del PP com a fruita madura i, un BLOC descol·locat i matusser, buscant els orígens perduts, segurament acabarà la legislatura i tot seguirà igual. Tots calentant cadira i aparentant. Esperem que a les properes eleccions hi haja neteja a tot arreu. O amb una mica de sort surta alguna cosa nova. Veure'm.

Agenda turística

Establir l'agenda d'activitats per aquest estiu era l'objectiu que va aplegar al Consell Municipal de Turisme (CMT) de Benicarló aquesta setmana.

En la reunió també es va donar a conèixer que enguany el programa de festes de butxaca s'editarà en anglès i en francès a més de l'habitual bilingüe en català i castellà.

Entre les decisions preses destacava el fet que enguany la hissada de la bandera blava a la platja de la Caracola es farà al migdia

en una data que encara queda per determinar.

Pel que fa a l'agenda turística, que entrarà a impremta en els pròxims dies contempla una àmplia oferta d'activitats lúdiques al llarg de tot l'estiu, amb algunes novetats respecte a la programació de l'any passat com serà la festa de l'estiu que organitzarà la casa d'Andalusia a Benicarló dissabte dia 14 d'agost.

436

La informació cultural i general explicada d'una altra manera

LA VEU

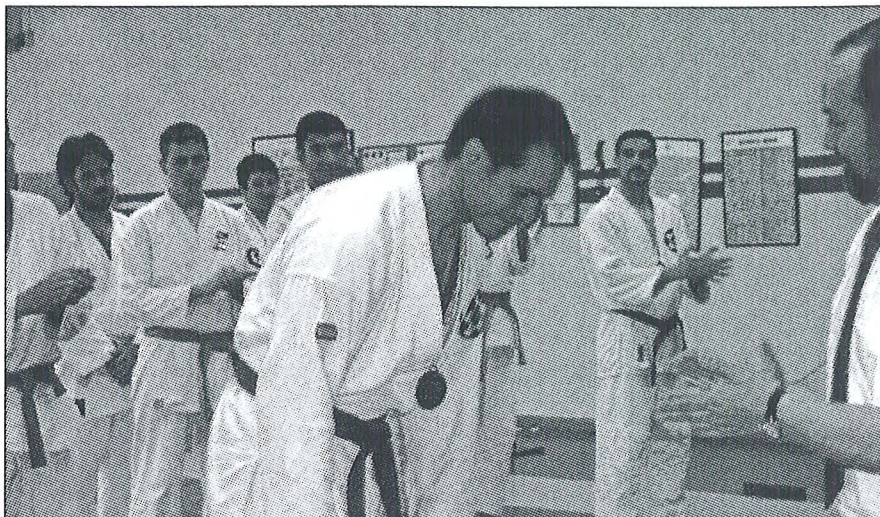
DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Èxit del Aiki Dojo Benicarló

TEXT: angelchecha

Sis ors, una plata i un bronze mai vist! Dissabte passat 29 de maig, es van donar cita al gimnàs Distrito 10 de Castelló, Tai jutsukas dels millors clubs de la Federació Valenciana de Kárate per a la província de Castelló. La competició va començar amb la disputa de la modalitat d'expressió tècnica, on per a aconseguir els metalls, s'haurien de realitzar tres katas per parelles, sent aquestes puntuades a l'acabo de cadascuna d'elles. El duo format per Francisco J. Martínez Campuzano i Ferrán Martí Larrosa pertanyent al C. D. Aiki Dojo Benicarló va aconseguir proclamar-se campió provincial, donant inici a la col·lecció d'ors que aquest club trauria d'aquest provincial.

En la modalitat de kumite o lluita, els esportistes del C. D. Aiki Dojo van aconseguir cinc medalles d'or més, les quals van ser aconseguïdes per José F. González en la cate-

goria de 80 a 95 kg. Carlos Valladoiid, que per segon any consecutiu tornava a coronar-se campió provincial, també Pablo Calabuch, Ferran Martí i Blanca Jovani van aconseguir completar el contundent numero de 6 ors, arrodonint la jornada la plata aconseguïda per Raquel Ruzafa i el bronze d'Inés Marín. La jornada del campionat provincial acabo amb el lliura-

ment al C. D. Aiki Dojo de la medalla que li atorgava com club campió provincial per segon any consecutiu, medalla recollida per l'entrenador i president del club José A. Guijarro.

TENIM SIS CAMPIONS PROVINCIALS EN EL NOSTRE TATAMI DE BENICARLÓ !

Activitats d'Atletisme

TEXT: ca baixmaestrat

El divendres 28 maig es va realitzar a les pistes d'atletisme de Castelló, un control amb la participació de dos atletes del C. d'A. BAIX MAESTRAT. Adrià Badí participà en el 300MLL i amb un temps de 40"20 fou 1er. de la seua categoria, en Javelina amb un llançament de 38'76mts va repetir 1er. lloc. Isabel Fabregat participà en el 300MLL i amb un temps de 49" fou la 2ª de la seua categoria.

El diumenge 30 a la ciutat de València va tindre lloc la XIVª edició dels 20KM amb la participació de l'atleta del Baix Maestrat Felipe Blázquez el qual va fer una marca d'1h 41'33"

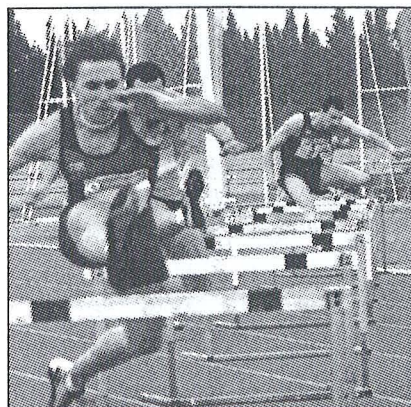
D'altra banda l'atleta de Benicarló

Pablo Martínez del F.C Barcelona va aconseguir la classificació per la final de la lliga de clubs Divisió d'Honor el 22 de maig a Castelló. Els altres equips participants foren el J'Hayber Playas de Castelló i Universitat de Oviedo En la seua especialitat de 400MT va fer 1ª posició i va rebaixar la seua marca de l'anterior competició a 51'51, que el fa ocupar el segon lloc en el rànking absolut. Va participar en l'equip de relleus 4X400, aconseguint la victòria amb un temps de 3'17"77

En l'equip del J'Hayber-Playas va participar l'atleta de Peníscola Daniel Anglés, en la seua especialitat de llançament de pñes, fent un millor registre de 16'35m i fent 2ª posició. Aquestos dos equips F.C. Barcelona i J'Hayber es classificaren per la final a celebrar el proper 22 de juny a

Jerez de la Frontera.

El 23-5-04 Javier de la Fuente, atleta del Baix Maestrat va participar en els 15KM a la Vall d'Uixó acabant en la 13ª posició. El mateix dia Julio Sánchez participà en la Cursa de Muntanya de Málaga, acabant en 2ª posició de la seua categoria (+ 50 anys).

El Piponazo

TEXT: rodolfo serrano

paco delcastillo

Ja fa tres o quatre setmanes que s'ha acabat el campionat de lliga i que, per tant, la meua presència en aquesta pàgina és no ja només innecessària sinó absolutament indesitjable. Aquesta situació, que seria capaç de verificar un xiquet de bolquerets, vaig intentar fer-li-la comprendre a l'amo amb tots els bons modus que de menut vaig aprendre a l'escola. Però no, no hi va haver res a fer. Amb el rostre compungit i l'expressió de qui no ha trencat un plat en sa vida, em vaig presentar a casa del tirà per recordar-li que no tenia cap sentit continuar amb aquest absurd i, de passada, reivindicar el cobrament del minso salari que em devia des de feia mesos. Quina en vaig dir, es va posar com un bou real, la pàl·lida epidermis facial se li va tornar roja com un perdigot i els ulls van començar a fer exagerats intents de sortir-se-li'n de les òrbites. Però que no ho saps, moniato, que hi ha molt de marro amb això del futbol, que Xoco està que s'enfila per les parets perquè volen federar dos equips a segona regional? Ah, sí? Doncs no, no ho sé... i qui, això? I què n'he de fer jo? No saps, no ho saps... segur que si federaren dos equips de gaturrans series president d'honor. Escolta'm bé: Juan Pascual Sorlí vol muntar l'equip de la Penya Valencianista i el teu excap, Ismael Josequi Mateu, s'ha inventat una cosa que es dirà el Racing Benicarló; et vull d'ací a un parell d'hores amb una entrevista, un reportatge o el que et passe pels nassos, però torna amb la fulla plena, m'has sentit?! Sí, sí, ja ho sé, que vosté vol periodisme d'investigació, escolte'm, i si de passada em vol donar alguna cosa del que em deu...

No em va deixar continuar i es va tirar el cacic mà a la cartera. No me'n podia avindre. Li havia reblanet el coret, segur. Em pagaria, sí, i si m'ho donava tot, la dona es posaria d'allò més contenta i jo li podria fer la cisa, sí, sí! Vaig obrir uns ulls com a petxines en vore el fardo de bitllets que aguaitava per una de les regates de la cartera; m'ho pagaria tot, aquesta era la meua. Parsimoniosament va obrir l'alegre embolcall i va deixar caure amb solemnitat sobre la taula un euro, un euro! I a vore, que tu encara te'l gastaràs, que és polonés i d'estos per ací no se'n veuen. Vaig pensar de fer-li'l engolir per qualsevol part del cos, però en un rampell de lucidesa desacostumat el vaig agarrar amb dignitat i me'n vaig anar. Dos, hores, dos, recorda-te'n, i la pàgina ben plena, que no estem per tirar la tinta amb fotos i romanços!

Als pocs minuts ja m'havia comprat una bossa de pipes immensa, un Piponazo, i havia pres possessió al Mercat Vell d'un dels tres bancs que envolten una presa d'aigua per als bombers. Tenia la secreta esperança de veure passar les patilles galàctiques de Josequi o sentir l'oloreta d'un dels havans que es fuma Juan Pascual i poder abordar-los perquè em digueren alguna cosa.

Se'm va asseure al costat un avi amb gorra a quadres i gaiato que duia un gosset que no feia més que territorialitzar l'eixida de l'aigua i ensenyar-me les dents. Oi, xicot, què fas per ací? Mire, tenia un euro i dic, vaig a menjar-me una bossa de pipes, m'agraden molt, sap? La conversa va anar per aquests viaranyos cinc o deu minuts, fins que el venerable ancià va comprendre les meues poques ganes de xarreta i va començar a pesar figures.

Els ulls ja em feien mal de tant mirar si passaven unes patilles o un havà.

A la poca estona va ocupar el banquet de davant una senyora amb un xiquet de quatre o cinc anys, una dona jove que devia fer temps per a vés a saber què. Es va encendre un pitillet i va deixar que la criatura es desfogara amb el xirimbolo de la presa d'aigua i que fóra feliç posant les manetes sobre la humitat que prèviament havia marcat el gos de l'avi ja del tot adormit. Ya ve qué suerte, se duermen en cualquier sitio ¿verdad, usted? Em vaig girar i vaig comprendre que parlava amb mi i vaig assentir amb el cap al mateix temps que li vaig oferir ben cortesament però amb la boca plena un grapadet de pipes. Va rebutjar la invitació mostrant-me la cigarreta encesa i va fer cara també de comprendre que no estava jo per gaires històries.

L'altre banquet lliure els van prendre de seguida unes joves, tres jovenetes, armades totes amb telèfon mòbil. Van seure amb els peus en el lloc en què la gent normal sol posar les anques i també es van encendre sengles pitillets.

Al meu voltant, el gos del iaio rosegava l'important estesa de corfes de pipa que havia fet.

Les joves se'n reien i tiraven fum, com la dona del xiquet que també tirava fum, jo tirava corfes de pipa i el vell, ja recuperat de la becaina, tirava carcassos sense parar. Quin tirar tot, vaig pensar. En aquestes estava quan vaig vore apropar-se Josequi a la bústia que corona l'escena dels banquets. Gràcies, destí inescrutable. Sí, sí, em vaig alçar com un boig per abordar-lo i poder així solucionar els meus maldecaps laborals...

Però el que va acabar passant ja ho contaré la setmana que ve. Si ve bé, és clar.

Campionat provincial a Onda

TEXT: cnbenicarló

El passat cap de setmana es va celebrar a la piscina d'Onda el Campionat Provincial Aleví, on els nadadors del nostre club van aconseguir un total de vuit medalles, en les diverses proves que participaren. El repartiment va ser: 2 d'or, 3 de plata i 3 de bronze. A més s'aconseguien sis mínimes per al Campionat Autonòmic i dos per al Trofeu José Sagreras de València.

Any prova

100 Lliures masculí
1990 Or.- Genis Senen 1,01,21
Mínima autonòmica
1991 11.- Marc Fresquet 1,11,29
1991 15.- Josep Navarro 1,12,16
1991 19.- Marc Foix 1,16,37

100 Braça femení
1992 10.- Martina Gil 1,40,86

100 Braça masculí
1990 4.- Genis Senen 1,26,05
Mínima autonòmica
1991 7.- Marc Fresquet 1,30,47
1991 8.- Marcos Fuente 1,30,68

200 Esquena masculí
1990 Bronze.- Miguel Piñana 2,44,52
Mínima autonòmica

400 Lliures masculí
1991 7.- Josep Navarro 5,37,16
1991 8.- Marcos Fuente 5,41,97

50 Lliures masculí
1990 Or.- Genis Senen 27,1
1991 6.- Marc Foix 32,4
1991 7.- Josep Navarro 34,8

100 Papallona masculí
1990 Plata.- Miguel Piñana 1,14,19
Mínima autonòmica
1991 6.- Marcos Fuente 1,18,57
Mínima Trofeu Sagreras

200 Braça masculí
1991 Plata.- Marc Fresquet 3,07,57
Mínima Trofeu Sagreras en el parcial de 100 metres

200 Braça femení
1992 Bronze.- Janina Rodriguez 3,21,50
Mínima autonòmica

200 Estils masculí
1990 Plata.- Miguel Piñana 2,43,84
Mínima autonòmica

Relleus 4X100 estils masculí
Bronze.- Marcos Fuente, Marc

Fresquet, Miguel Piñana i Genis Senen 5,13,90

Relleus 4X100 lliures masculí
Bronze.- Genis Senen, Marc Foix, Josep Navarro i Miguel Piñana 4,45,88

Trofeu Sant Pasqual

El Club Natació Benicarló va participar els passats 15 i 16 de maig en el trofeu Sant Pasqual de Vila-real, amb un balanç de nou medalles aconseguides en les diverses proves que participaren, repartides de la següent manera: 3 d'or, 3 de plata i 4 de bronze, a més de diverses mínimes per al Campionat Autonòmic i el Trofeu Sagreras.

Resultats:

Medalla d'or

- 100 metres lliures. Genis Senen Gilabert

- 100 metres braça. Susana del Olmo Cerda

Medalla de plata

- 100 metres braça. Genis Senen Gilabert

- 100 metres papallona. Paula Sara Martínez

- 200 metres estils. Paula Sara Martínez

Medalla de bronze

- 200 metres estils. Susana del Olmo Cerda

- 200 metres estils. Eloy Vinaiza Febrer

- 100 metres braça. Marcos Fuente

Merino

- 100 metres braça. Martina Gil Jovani

Mínimes autonòmiques i trofeu Sagreras:

Eloi Vinaiza Febrer

100 metres esquena 1.09.20

200 metres esquena 2,31.51

200 metres estils 2,31,22

Miguel Piñana del Pino

100 metres esquena 1,16,11

200 metres esquena 2,47,12

Carlos Astor Capafons

200 metres braça 2,58,28

100 metres lliures 1,02,71

Genis Senen Gilabert

100 metres lliures 1,00,45

100 metres braça 1,21,59

Susana del Olmo Cerda

100 metres esquena 1,23,32

100 metres braça 1,29,89

200 metres estils 2,56,86

Paula Saura Martínez

100 metres papallona 1,24,51

100 metres estils 1,14,92

200 metres estils 2,56,85

Janina Rodríguez Año

100 metres braça 1,35,69

Campanya esportiva d'estiu

TEXT: noemioms

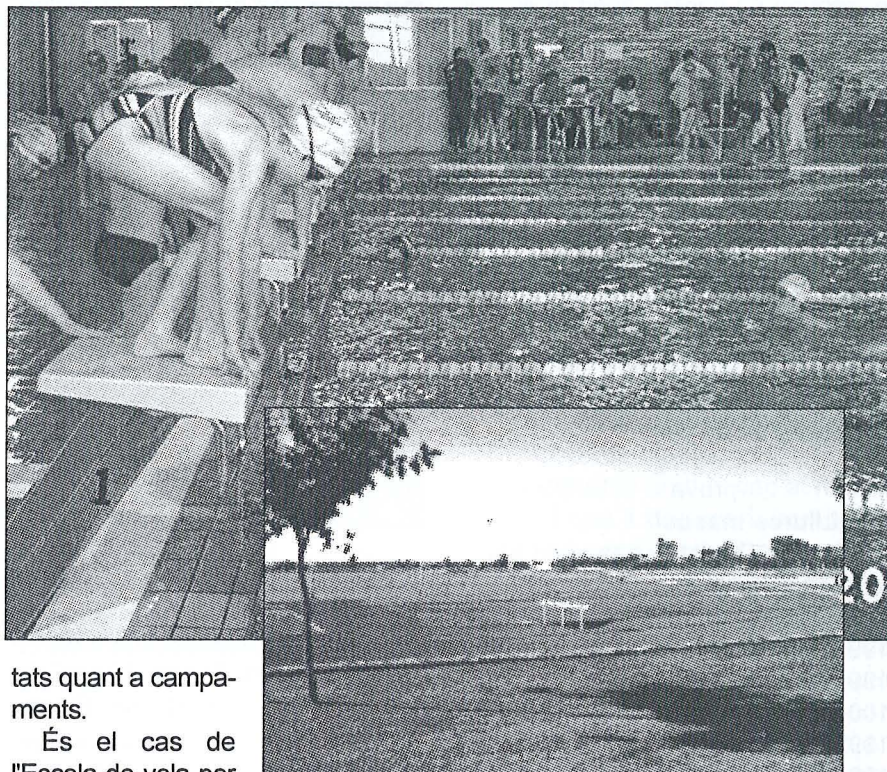
Ja s'ha obert el període de matrícula per a participar en la campanya d'estiu 2004 que organitza l'organisme autònom d'esports de Benicarló. El programa d'activitats es compona d'iniciatives ben diferenciades i dirigides a públics molt variats.

En aquest sentit, s'ofereixen un total de 22 activitats entre les quals s'inclouen alguns esports nous respecte a l'anterior edició. Novetats en una paraula com poden ser els balls de saló esportiu per a nens.

Així mateix, es conta amb iniciatives habituals com són el futbol, bàsquet, handbol o la natació entre uns altres i s'inclouen alternatives menys convencionals com la hípica, el senderisme, el ioga o el rock acrobàtic.

D'altra banda, en el programa confeccionat per l'organisme autònom es contempla la celebració dels tradicionals tornejos estiuencs com és el cas del d'Atletisme els dies 12 i 13 d'agost, el de futbol sala els mesos de juliol i agost, el d'Handbol al juliol o els de petanca i volei platja a l'agost.

Així mateix, els més joves disposaran d'un ampli ventall de possibili-

tats quant a camps.

És el cas de l'Escola de vela per a escolars al llarg del mes de juliol, el campus de bàsquet organitzat pel club de bàsquet Benicarló durant juny i juliol el d'Handbol entre el 10 i el 16 de juliol, o el ja consolidat camp de treball d'esports adaptats en les mateixes dates.

D'altra banda, una vegada més la regidoria d'esports aposta per la celebració del campus esportiu

d'estiu, que té lloc en el centre esportiu Benicarló entre el 21 de juny i el 13 d'agost i que va dirigit a nens i nenes d'entre 3 i 14 anys.

El període d'inscripció per a poder participar en les diferents activitats de la campanya d'estiu que organitza l'organisme autònom d'esports de Benicarló finalitza el pròxim 25 de juny i la quota de matriculació té un preu de 9,02 euros.

**Llibres dels Còl·legis públics i centres d'ESO
Copisteria digital, lloguer i venda de copiadores**

**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

**Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ**